

M A I D É L S Z L Á V ' K Ö L T Ő K

V e r s

Racin :

. . . Mélyen a tudat alá ágyazva parázslik tépi az agyat a Végleges megoldás Végleges változás Nagy felszámolás hatalmas gondolata. Nézd a füstölgő külvárosokból nem filantróp-dal de gyűlötet lángol fel.	Csodatűz-szikrák sebzik fel vére- sen az eget. Keletről hasad a hajnal virrad az ég ellenmondások kialvó fész- kében útmutatóul áll az óriásra nőtt Ember izomból vasból villámból építi az új Világot.
---	---

Halász dalol a virradatban

Cetineo Ante :

Emberek, szél s hullám elhordották mindenem :
hazám, hálóm, szemem, hasadt kövel horgonyzott hajóm, és amim volt.
Éjjeli szállásra, aki most is befogad, éhes-mezítelen,
csak ez az alacsony, füstös bolt.

Keserű izadtságom locsolta fűszerrel a hullámot 50 éven éjjel és nappalon,
fizetésnek napom karéj kemény kenyért s szomjúságot ismert,
de minden sirályt s felhőt énekekkel üdvözöltem a kék hajnalon,
dalom egeket vert.

Ma szemem lámpása elsülyedt, kialudt,
hú társam : koldúsbót s gyengeség — és örök szégyen érzik át
a nyirkos sötéten, hol éjt nappá téve kimérnek, hogy lezárták a zsalút :
mint lerongyolt, hullámverte sziklát.

Ma töröttek kemény, kérges kezeim, e jó evezők,
elhagyott a lábam, ismerős és rokon.
Kérésem csak az öböl hallja meg, a mezők
s a szél, mi átzúg a rokkant hajókon.

De ha felharsan ezeréves akarásokkal a tengeri ének,
akkor gúnyt, igazságtalanságot, röhejt megbocsátok,
felüdit lehelete végtelen kék tüdejének,
elfelejtem, hogy a nyomor bűn, átok.

Azért, ha egykor a kék virradatban megszűnik minden szégyen és fülánk,
ismeretlen jó úti- s bajtársam, esengek :
a kopár tört sziklán dobd át két időmarta hullánk
hadd szolgáljanak tovább a tengernek.

Fordította : Lőrinc Péter